

TOEN DE VLOED KWAM

R. Brinkman, Bijbel Aktueel – <http://www.bijbelaktueel.nl>

Stg B.T.O. Yarah
Postbus 113, 9800 AC Zuidhorn
<http://www.yarah.nl>

De laatste tijd worden we weer geconfronteerd, tenminste ik heb dat zelf ervaren, met mensen die van mening zijn dat we kunnen weten of berekenen "wanneer de Here weerkomt".

De meeste mensen die hier mee bezig zijn, zijn mensen die geloven in een opname of wegrukking van de gelovigen van deze aarde. Ik wil overigens geen kwaad woord zeggen over de toekomstverwachting of het geloof van deze mensen. Hun verlangen naar de Here Jezus' komst is zeer sterk! En vanuit dat verlangen handelen ze. Zij kunnen niet wachten tot de Here komt, en proberen daarom uit te zoeken wannéér dat zal zijn.

Opname of wederkomst?

Persoonlijk geloof ik ook in een "opname" van de gemeente. Maar of u nu gelooft dat de Here Jezus weerkomt om 'te oordelen de levenden en de doden' –en u bij deze komst zult worden beoordeeld- of dat u gelooft in een 'opname', dat doet voor mij niet ter zake.

Sterker, ik durf zelfs zover te gaan dat het voor de Here naar mijn mening óók niet ter zake doet of we nu in een 'opname' geloven of niet! Het belangrijkste is namelijk dat wij Hém **verwáchten!** Dat wij **uitzien** naar Zijn komst! Dat is de Bijbelse opdracht (Titus 2:13).

Toch is de opname van de Gemeente een Bijbelse realiteit en is er een goede reden voor dat God de gelovigen van deze wereld zal ophalen. Ik hoop dat u, samen met mij, de Bijbel wilt openen om hierover meer te lezen en te leren.

De wereld om ons heen

De wereld om ons heen geeft mensen aanleiding om met dit thema bezig te zijn. We hoeven maar te denken aan de dreiging van terrorisme, de natuurrampen van de laatste jaren zoals de Tsunami in Azië, de recente vloedgolf in Amerika – waardoor de stad New Orleans onder water kwam te staan. Maar ook "kleinere" rampen zoals de overstromingen in Duitsland, Oostenrijk en Frankrijk zetten gelovige mensen aan het denken. Sommigen worden er bang van. Sommige mensen beweren na dergelijke gebeurtenissen dat het straffen zijn van de Here God. Zoals dat ook gebeurde tijdens de watersnoodramp in Zeeland. Bijvoorbeeld omdat we als mensheid ongehoorzaam zijn aan Hem. Anderen relateren de gebeurtenissen aan de houding van een land of volk ten opzichte van Israël. En tot slot zijn er die het zien als tekenen van een spoedige komst van de Here Jezus.

Datum?

Recent schreef een zuster uit Canada mij dat in Canada er veel "propheten" of "profetisch begaafde mensen" hadden geprofeteerd dat in Oktober 2005 de Here Jezus de Gemeente zou opnemen. Zijzelf was er ook van overtuigd dat dit waar was maar in haar kerk, een baptistengemeente, kreeg ze de wind van voren – onder verwijzing naar Matteüs 24:36, waar de Here Jezus zegt "Doch van die dag en van die ure weet niemand, ook de engelen der hemelen niet, ook de Zoon niet, maar de Vader alleen". Matteüs 24 gaat echter niet over de opname van de Gemeente maar is het antwoord dat de Here gaf op een vraag van de discipelen namelijk: "**wat is het teken van uw komst** en **van de voleinding der wereld?**". Met andere woorden: "wanneer is het einde van de wereld?"

Wanneer mensen dus van mening zijn dat zij de datum van de opname kunnen bepalen of dat God hen dat heeft geopenbaard moeten we vaststellen dat Matteüs 24 als "tegenargument" niet helemaal juist is. Maar als tweede moeten we het volgende vaststellen: de opname van de Gemeente zal plaatsvinden op een tijdstip **vóór** de **terugkeer** van de Here Jezus, het moment hier in Matteüs 24 genoemd. Veel gelovigen zijn van mening dat de opname van de Gemeente zeven jaar vóór die gebeurtenis is, omdat er een 'zevenjarige verdrukking' zal zijn. Dit kan zo zijn, maar absoluut zeker zijn die zeven jaren niet eens. Het kunnen er meer zijn, maar het kan ook dat de opname later is. Ook dat is iets waarover we verder niet hoeven te strijden hier, maar een exacte bepaling van het moment is onmogelijk.

Korthedshalve kunnen we vaststellen dat wanneer het moment van de **wederkomst** van Christus Jezus, de "voleinding" van de wereld, onbekend is het moment van de **opname** eveneens onbekend is. Sterker nog: deze zal voor mensen totaal niet te bepalen zijn; ook al zou het moment van de Wederkomst en 'het einde van de wereld' (van deze bedeling) te bepalen zijn, dan nóg zou het moment van de opname daarmee zelfs **niet** te bepalen zijn.

In Matteüs 24, vers 37-39, verwijst de Here Jezus naar de tijd van Noach. Hij zegt: "Want zoals het was in de dagen van Noach, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals zij in [die] dagen vóór de zondvloed waren, etende en drinkende, huwende en ten huwelijk gevende, tot op de dag, waarop Noach in de ark ging, en zij niets bemerkten, eer de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn."

NOACH

Als de Here verwijst naar Noach, dan moet er in dit verhaal een belangrijke aanwijzing zijn te vinden over zijn komst. Oppervlakkig gezien kun je zeggen dat de Here hier, vrij vertaald, zegt: "het leven ging z'n gangetje voor de mensen, ze hadden niets door – ze trouwden, kregen kinderen, aten en dronken.. en de zondvloed overviel ze".

De vraag is, is dát wat de Here Jezus bedoelde? Dan zou hij dat toch gezegd hebben! De verwijzing naar Noach is niet voor niets, en daarom lezen we een gedeelte van deze geschiedenis.

Genesis 7:11-22, NBG

11 In Noachs zeshonderdste levensjaar, in de tweede maand, op de zeventiende dag der maand, op die dag braken alle kolken der grote waterdiepten open en werden de sluisen des hemels geopend. 12 En de slagregen was veertig dagen en veertig nachten over de aarde. 13 Op diezelfde dag gingen Noach en Sem, Cham en Jafet, Noachs zonen, en de vrouw van Noach en de drie vrouwen zijner zonen met hem in de ark, 14 zij en al het wild gedierte naar zijn aard en al het vee naar zijn aard en al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt, naar zijn aard en al het gevogelte naar zijn aard, alle vogels van allerlei gevederte; 15 zij kwamen dan tot Noach in de ark twee aan twee, van al wat leeft, waarin een levensgeest is. 16 En die kwamen, kwamen als mannetjes en wijfjes van al wat leeft, zoals God hem geboden had; en de HERE sloot de deur achter hem. 17 En de vloed was veertig dagen over de aarde en de wateren wiesen en hieven de ark op, zodat zij oprees boven de aarde. 18 Toen de wateren zeer toenamen en sterk wiesen boven de aarde, dreef de ark op de wateren. 19 En de wateren namen geweldig sterk toe over de aarde, en alle hoge bergen onder de ganse hemel werden overdekt. 20 Vijftien el daarboven stegen de wateren, en de bergen werden overdekt. 21 En al wat leeft, dat zich op de aarde roert, het gevogelte, het vee en het wild gedierte en alle wemelend gedierte, dat op de aarde wemelt, benevens alle mensen, kwamen om. 22 Alles, in welks neus de adem van de levensgeest was, alles wat op het droge was, stierf.

Een **verschrikkelijke** ramp trof de aarde. Alles kwam onder het water te staan en alle mensen en dieren, die leefden op het droge, kwamen om.

Let nu eens op? **Wist Noach wannéér dit moment zou zijn? Nee!** Hij wist alleen maar **dát het moment zou komen** en God de (toenmalige) wereld zou oordelen. Noach kreeg de opdracht een ark, een groot schip, te bouwen om zichzelf en zijn gezin te redden. Daarnaast moest hij van alle diersoorten een mannetje en een wijfje meenemen, zodat ook de dierenwereld in stand bleef. Deze feiten waren voldoende voor Noach om te beseffen dat er niets of niemand, buiten de ark, dit oordeel zou overleven.

Oordeel aanzeggen

Járenlang was Noach bezig dit schip te bouwen. Hij **wist** dat het moment van oordeel over de wereld steeds dichterbij kwam immers: hoe verder de bouw vorderde, hoe dichterbij de wereld bij dat moment kwam. Reken maar **niet** dat hij fluitend zijn werk deed!

Elke nagel die het hout in ging, elke spant, elke plank in de tussenvloeren was een aanklacht tegen de wereld om hem heen en bracht het oordeel dichterbij. Persoonlijk denk ik zelfs dat hij al zuchtend en misschien vaak zelfs huilend en depressief het werk heeft gedaan. Hij zou gered worden, zeker. Maar, ... de mensen om hem héén, familie, vrienden, bekenden en burens? Ze zouden het niet overleven. Dan stá je niet fluitend op de steiger! Misschien heeft hij zelfs de Here vaak en lang gebeden om dit oordeel **niet** over de wereld te laten komen. Maar het móest gebeuren. En dus bouwde hij in gehoorzaamheid dit schip.

Noach wist **niet** wanneer de **dag** zou zijn, zelfs niet het jáár. De Here had hem de opdracht gegeven een schip te bouwen en dat deed hij. **Plótseling was het zover!** Hij krijgt opdracht het schip in te gaan. Jarenlang hadden de mensen het kunnen zien en horen maar ze luisterden niet. Ze weigerden het te aanvaarden. Waarschijnlijk verklaarden ze Noach voor gek.

"We hebben het toch prima, man! We hebben eten en drinken in overvloed! We zijn vruchtbaar, we trouwen, krijgen kinderen en klein- en achterkleinkinderen en leven lang en gelukkig".

Maar opééns was daar de opdracht aan Noach: ga in het schip. Er was géén laatste waarschuwing meer voor de mensen, geen laatste kans meer. Het oordeel was daar en het was onomkeerbaar. Er was géén gelegenheid meer voor de mensen om van gedachten te veranderen. Het was te laat.

De Here Jezus verwijst niet voor niets naar dit gedeelte in de schrift. Zoals het tóen was, zo zal ook het einde van deze tijd, deze "bedeling", de wereld overvallen. Eeuwenlang is er gewaarschuwd; tekenen in de natuur, rampen, honger, oorlogen en.. in de Bijbel is het voorgezegd. Maar het antwoord, zelfs van mensen die zeggen dat ze gelovigen zijn is hetzelfde als wat toen het geval was: *"Wij hebben het toch goed, waarom zou je hier weg willen, dat gezeur over een opname..."*

Waarom een opname?

Noach werd gered. Hij moest in de Ark gaan en ontkwam op die manier aan het oordeel dat over de wereld ging. Net zo neemt God de gelovigen van de aarde omdat Hij ze niet wil oordelen samen met de **ongelovige** wereld. Wij **zijn** al geoordeeld, in Christus Jezus! Hij hééft onze straf al gedragen. Ook wíj waren ongehoorzaam, eens, maar nu we gelovig zijn heeft Hij die straf al gedragen en daarom worden we niet meer geoordeeld.

Hoewel we als gelovigen vaak hopen dat dat moment snel zal komen is het soms ook dat we er best verdrietig van worden en in stilte bidden: "Heer, wacht nog even.. mijn kinderen, mijn burens, mijn vriend, mijn vriendin, mijn partner.. Heer, wacht nog éven, misschien dat zij tot geloof komen...". En de Here Jezus gééft nog stééds tijd, nog stééds genade. Nog steeds wordt er "gebouwd aan het schip" en nog steeds hebben mensen de kans om zich te bekeren.

Soms verbaas ik mij, met het beeld van Noach voor ogen, over hoe mensen omgaan met het gegeven van de opname. Ze weten dat dat moment nabij komt. En ze geloven dat ze er deel van zullen uitmaken. Voor mij persoonlijk is het feit dat de opname elke dag dichterbij komt een troost, maar ook een zórg. Je wilt al die mensen om je heen niet verloren zien gaan, in het oordeel zien komen. Dat gun je niemand.

Ik wil hier niemand beledigen maar,... als we geloven dat het niet lang meer duurt dat de Here Jezus komt, waarom maken we er dan niet meer werk van de wereld om ons heen, de mensen om ons heen, hiervan te overtuigen? Om te zorgen dat ze toch nog tijdig tot geloof komen? Waar blijven de werken die bij een dergelijke overtuiging, bij het geloof, horen (Jak 2:18)?

De Tien maagden

In de Bijbel vinden we in verband met de komst van de Here nog een interessante gelijkenis, die van de "Tien maagden".

Mt. 25:1-13, NBG.

1 Dan zal het Koninkrijk der hemelen vergeleken worden met tien maagden, die haar lampen namen en uittrokken, de bruidegom tegemoet. 2 En vijf van haar waren dwaas en vijf waren wijs. 3 Want de dwazen namen haar lampen mede, maar geen olie; 4 doch de wijze namen olie in haar kruiken, met haar lampen. 5 Terwijl de bruidegom uitbleef, werden zij allen slaperig en sliepen in. 6 En midden in de nacht klonk een geroep: De bruidegom, zie, gaat uit hem tegemoet! 7 Toen stonden al die maagden op en brachten haar lampen in orde. 8 En de dwazen zeiden tot de wijze: Geeft ons van uw olie, want onze lampen gaan uit. 9 Maar de wijze antwoordden en zeiden: Neen, er mocht niet genoeg zijn voor ons en voor u; gaat liever naar de verkopers en koopt voor uzelf. 10 Doch terwijl ze heengingen om te kopen, kwam de bruidegom, en die gereed waren, gingen met hem de bruiloftszaal binnen, en de deur werd gesloten. 11 Later kwamen ook de andere maagden en zeiden: Heer, heer, doe ons open! 12 Maar hij antwoordde en zeide: Voorwaar, ik zeg u, ik ken u niet. 13 Waakt dan, want gij weet de dag noch het uur.

Er zijn een aantal opvallende zaken aan dit verhaal, aan deze gelijkenis.

1. Ontbrekende "details"

In dit gedeelte ontbreken veel details.

- Waar komt de Bruidegom vandaan?
- Waar zitten de maagden te wachten?
- Welke rol spelen de lampen in het gebeuren eigenlijk?
- En, niet het onbelangrijkste "detail": waar is de Bruid? Ze wordt nergens genoemd!

Alles wijst er op dat de **Bruidegom** centraal staat in dit verhaal. Niet zonder reden natuurlijk; het gaat immers –zoveel is wel duidelijk– over de komst van de Here, de Messias, aan het einde van deze bedeling.

2. Geen doorsnee bruiloft

Het is duidelijk dat dit geen doorsnee bruiloft is. Welke bruidegom zou nu bruidsmeisjes uitsluiten vanwege het feit dat ze vergeten zijn olie mee te nemen?

3. Tot slot: vergeet wat we weten over bruiloften...

Deze bruiloft is niet vergelijkbaar met onze 21^e eeuwse praktijk. Meer in het bijzonder de lampen die de meisjes bij zich hadden zijn onvergelijkbaar met wat wij kennen. Vaak denken we aan olie-lampjes maar het woord dat hier gebruikt wordt voor de lampen, in het grieks, is "lampas". Dat is hetzelfde woord dat gebruikt wordt in Johannes 18:3, Handelingen 20:8 en twee keer in Openbaringen, nl. 4:5 en 8:10.

De correcte vertaling is, zoals we in de meeste van deze teksten ook zien, "fakkel" en niet een "olielamp" zoals wij die tegenwoordig kennen. Het beste kunnen we ze vergelijken met de **tuinfakkels** die wij kennen tegenwoordig; een fakkel met een olie-reservoir.

Wat was er zo bijzonder aan die fakkels? De tekst laat het ons zien. Vaak denken we dat de olie van de 5 dwaze maagden **opgeraakt was**. Maar dat **is** helemaal niet zo.

"En vijf van haar waren dwaas en vijf waren wijs. Want de dwaze namen haar lampen mede, maar geen olie; doch de wijze namen olie in haar kruiken, met haar lampen".

De lampen bevatten helemaal geen olie! Ze hadden olie in de **kruiken**. Als dan de roep komt dat de Bruidegom komt lezen we:

"Toen stonden al die maagden op en brachten haar lampen in orde. En de dwaze zeiden tot de wijze: Geeft ons van uw olie, want onze lampen gaan uit."

Wat gebeurt hier? Ze brengen de lampen in orde, doen die dan pas aan. Waarschijnlijk was het de bedoeling, als we dit zo lezen, dat ze in een vrolijke processie met de Bruidegom mee zouden gaan, naar de Bruilofszaal. Toen ze zich verzamelden hadden ze de lampen nog niet aan of nodig. De olie was dus niet **opgeraakt**, zoals zo vaak wordt beweerd; integendeel. Géén van de tien maagden **had** olie in de lamp!

Wie wel eens met olie-lampen heeft gewerkt weet hoe het zit; de lont heeft altijd nog wat olie in zich opgenomen, ook als het reservoir leeg is. Die lont is nog wat 'vettig' en brand dus eventjes en daarna is het afgelopen. De dwaze meisjes hadden geen olie meegenomen, waren ze vergeten waarschijnlijk. Ze steken de lamp aan, maar al snel is de olie die in het lont zat op, en de lamp dooft uit. De vijf andere meisjes maken ook de lamp gereed: ze doen er olie in, en steken de lamp aan. En daarmee kunnen ze meelopen in de fakkeltocht. De anderen gaan snel proberen nog ergens wat olie te kopen, slagen hier blijkbaar ook nog in ook al is het midden in de nacht, en gaan snel naar de bruilofszaal – maar helaas, daar worden ze niet meer toegelaten. De bruidegom zegt: "ik ken u niet".

Olie meebrengen!

Vaak wordt de olie uitgelegd als een beeld van de Heilige Geest. Dat is naar mijn mening in dit gedeelte niet van toepassing c.q. de éérste betekenis; immers: **niemand** had olie in de lamp. Ze hadden het wel bij zich, maar het werd niet gebruikt.

En dat is in tegenstelling tot het werk van de Heilige Geest, die is in elke gelovige en wordt dus, om het oneerbiedig te zeggen, wel gebruikt of aangesproken. Daar worden we zelfs toe aangemoedigd in de Bijbel (Hand. 2:38, 1 Thess. 5:19).

De olie betekent hier iets anders:

a. het is het teken van de wedergeboorte of de redding.

Er was geen énkél verschil tussen de tien meisjes. Ze waren samen opgetrokken naar de verzamelplaats. Ze waren alle tien maagden, een beeld van **rein** zijn. Ze vormden samen één groep met één en dezelfde roeping: de Bruidegom, de Messias, verwelkomen en samen met hem optrekken naar de bruiloft. Niemand die het verschil merkte of zag. Maar toen daar plotseling de roep klonk "de Bruidegom, ga hem tegemoet" bleek opeens dat vijf van de tien meisjes géén olie had en dus niet mee konden gaan naar de bruiloft. Het beeld hier is denk ik wel duidelijk langzamerhand.

De vijf dwaze meisjes waren meelopers. In niets waren ze te onderscheiden van de vijf wijze meisjes. Deze tien meisjes vormen een beeld van **de Gemeente** op het moment dat de Here Jezus komt!

Een deel van de gemeente bestaat dus, zo lezen we hier, uit **ongelovige meelopers**. Wanneer de Here komt, en wij als gemeente met Hem méé mogen gaan naar de Bruilofszaal, dán zal blijken wie er wel olie, geloof, heeft en wie niet. Nu wordt misschien ook duidelijk waarom de Bruidegom **in de nacht** komt; 1 Thess. 5:2 zegt niet voor niets "dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht.". Doordat hij komt "in de nacht" zal blijken wie er geloof heeft en wie niet. Gesymboliseerd door de olie die licht zal gaan geven in de nacht!

b. **Alle Tien sliepen ze...**

Wat we hier ook zien is dat ze allemaal, zónder uitzondering, **in slaap waren gevallen**. De vijf wijze meisjes inclusief! Een beeld dat de Here komt op een moment dat zélfs de wedergeboren gelovigen het **niet (meer) verwachten** of er niet vanuit gaan dat Hij op **dát** moment komt.

Daarmee zien we ééns te meer dat wij niet kunnen weten wanneer de opname, waar deze gelijkenis zo'n treffende illustratie van is, zal zijn. Het zal zelfs de wedergeboren mensen min of meer overvallen. Het gróte verschil is echter dat wannéér dat moment dáár is de wedergeboren gelovigen er kláár voor zijn; ze maken hun lamp in gereedheid en.. ze mogen méégaan naar de Bruiloft van de Messias!

We zien hier dus hetzelfde beeld als bij Noach; hij wist wel dat het moment van oordeel zou komen. Maar **plotseling** was daar die opdracht om in het schip te gaan en er was voor de niet-gelovigen géén tijd meer om te ontsnappen aan het oordeel. Hij was er klaar voor en ging aan boord! Zo ook bij deze meisjes: **plotseling was daar die roep**. En alleen degenen die klaar waren gingen mee.

De anderen moesten olie gaan halen, ze kwamen dus pas **later** tot geloof. Dat zijn degenen die achterblijven en in de periode van verdrukking (de nacht!) alsnóg zullen ontdekken wat de Bijbelse waarheid is en was. Ze mogen dan ook niet in de bruiloftszaal zijn, het kán niet meer: dat moment is voorbij – maar later, als de Here Jezus terug komt en duizend jaar zal regeren zullen zij er alsnog bij zijn. Niet als deel van het Lichaam van Christus maar als gelovigen **op aarde**.

Dit hele verhaal speelt zich af in de nacht. Die nacht, de duisternis, is dus een teken. Wanneer de wereld het niet meer verwacht en alles donker en duister is –in geestelijk opzicht- zal de Bruidegom komen. Wanneer de vijf wijze meisjes zijn meegenomen gaan de andere vijf in de nog verder vorderende nacht olie kopen. Een lot dat je niemand toewenst, zeker je broeders en zusters niet!

Daarom moeten we elkaar ook opwekken: "**zorg voor olie**". Geef je hart aan de Here Jezus, zodat je niet overvallen wordt door de roep "de Bruidegom komt".

De Bruiloft

Natuurlijk, en ik noem het even kort hier, is het duidelijk welke bruiloft dit zal zijn. De gelovigen worden éérs opgehaald, om samen met de Bruidegom heen te gaan naar de plaats waar het feest zal zijn. Wie is die niet genoemde bruid hier? Israël natuurlijk! Maar de Bruidegom haalt éérs zijn Gemeente op, en gaat samen met hen naar die zaal waar dan vervolgens Israël herenigt zal worden met haar man, haar Messias. Dus éérs wordt de Gemeente opgehaald, daarna zal de Bruiloft zijn! Ook dat is een "verborgen boodschap", een geheimenis zoals Paulus het later noemde, in deze gelijkenis.

Waken of slapen?

Paulus laat ons dan ook niet voor niets weten dat we nuchter en waakzaam moeten zijn. Maar, verwijzend naar wat de Here Jezus onderwees zegt hij het volgende:

1 Thess. 5:1-11, NBG

1 Maar over de tijden en gelegenheden, broeders, is het niet nodig, dat u geschreven wordt: 2 immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht. 3 Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een **plotseling verderf**, en zij zullen geenszins ontkomen. 4 Maar gij, broeders, zijt niet in de duisternis, zodat die dag u als een dief overvallen zou: 5 want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe; 6 laten wij dan ook **niet slapen gelijk de anderen**, doch wakker en nuchter zijn. 7 Want die slapen, slapen des nachts en die zich bedrinken, zijn des nachts dronken, 8 maar laten wij, die de dag toebehoren, nuchter zijn, toegerust met het harnas van geloof en liefde en met de helm van de hoop der zaligheid; 9 want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid door onze Here Jezus Christus, 10 die voor ons gestorven is, opdat wij, **hetzij wij waken, hetzij wij slapen**, tezamen met Hem zouden leven. 11 Vermaant daarom elkander en bouwt elkander op, gelijk gij dit ook doet.

Net als bij Noach, net als bij de vijf meisjes, het **overkomt ze**. Plotseling! Er is **geen ontkomen** meer aan.

Paulus zegt hier dat het niet nodig is dat er geschreven wordt over de tijden en gelegenheden. Immers, dat is ons meer dan genoeg bekend als gelovigen. Niet alleen heeft hij er over geschreven – ook de Here Jezus heeft het immers als duidelijk gemaakt? Hij roept ons op om wakker te zijn, om er klaar voor te zijn. Wij zijn niet in de duisternis. We weten hoe het de zaak zit, toch?

Zijn wij er klaar voor? Verwachten we hem?

Ook Paulus gaat er vanuit dat er zullen zijn, net als bij deze tien maagden, die zullen slapen en tóch zullen worden opgenomen, de Here tegemoet. Het zal hen overvallen, maar ... ze hebben olie in de lamp, ze zijn gelovig en gaan méé met de Bruidegom.

Omdat de wedergeboren gelovige de Here verwacht, hier dus klaar voor is, en er naar uitziet!